

RIIGI TEATAJA

Nr. 89.

4. novembril 1936.

Nr. 89.

- Art. 705. Tallinna Ehituskruntide Fondi seadus.
706. Otsus Rahvuskogu Esimese Koja valimiste väljakuulutamise kohta.
707. Otsus maa-ala looduskaitse alla võtmise kohta.
708. Õnnetusjuhtumite läbi kannatanud põllutööliste proteeside andmise määrus.
709. Teedeministeeriumi vabateenijate koosseisu määruse muutmise määruse õiendus.
710. Teadaanne Rahvuskogu Esimese Koja liikmete kandidaatide esitamiskirjade esitamise kohta.
711. 4. jaoskonna tööinspektori ringkonna kohta vastu võetud otsused.

705. Tallinna Ehituskruntide Fondi seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 30. oktoobril 1936.

§ 1. Käesoleva seaduse põhjal võib sundvõõrandada Tallinna linnas kiviehitiste rajoonides:

1) maa-alasid ühes neil leiduvate ehitiste ja päraldistega, kui need ehitised või oluline osa krundil olevatest ehitistest on mittesobivad tervishoiu, liiklemise või avaliku julgeolu huvides, või on vähemalt 20 a. vanad ja ei vasta olulistele nõuetele, mis on linna ehituse seisukohalt vajalikud, — kui maa-ala omanik ei tee usutavaks, et 2 aasta jooksul alustatakse ka sundvõõrandamiseta tema maa-alale nõuetele vastava ehitise püstitamist;

2) tühje maa-alasid kui ka muid kinnisvarasid, mis vajalikud sundvõõrandamisele määratud ja käesoleva seaduse põhjal omandatud maa-aladele juurdelisamiseks, nende muutmiseks ehituskõlvulisteks või kohasemateks tingimusel, et sel alusel sundvõõrandatavate tühjade maa-alade ning kinnisvarade väärtus ei ületaks nende kruntide väärtust, mille lisandusteks need sundvõõrandatakse, ja

3) Vabadussõja mälestusmonumendi püstitamise seaduse (RT 47 — 1936) § 1 teises lõikes nimetatud tänavate ja platside ääres asuvaid maa-alasid ühes neil leiduvate ehitiste ja päraldistega, kui need maa-alad osutuvad vajalikkudeks tänavate ja platside väljaehitamiseks Vabadussõja väljaku ja tema lähema ümbruse ruumilise kuju ettevalmistamiseks mälestusmonumendi püstitamiseks ja kooskõlastamiseks mälestusmärgi projektiga, — kui maa-ala omanik ei tee usutavaks, et 2 aasta jooksul alustatakse ka sundvõõrandamiseta tema maa-alale vastavate ehitiste püstitamist.

§ 2. Paragrahv 1 nimetatud sundvõõrandamise eelduste kindlakstegemine toimub komisjoni poolt, kelle koosseisu kuuluvad Teede- ja Kohtuministeeriumi esindajad, kohalik politseikomissar, linnavalitsuse ja Majaomanikkude Koja esindajad. Komisjoni esimeheks on Kohtuministeeriumi esindaja. Komisjoni asjaajamise korra määrab Vabariigi Valitsus.

Vabariigi Valitsus Teedeministri ettepanekul määrab § 1 p. 1 nimetatud tervishoiu, liiklemise ja avaliku julgeoleku ning linnaehituse huvides vajalikud nõuded, samuti § 1 p. 3 nimetatud tänavate ja platside väljaehitamise nõuded.

§ 3. Käesoleva seaduse alusel võõrandamisele kuuluvad kinnisvarad määrab Vabariigi Valitsus Teedeministri ettepanekul kokkuleppel Majandusministriga § 2 nimetatud komisjoni poolt selgitatud andmete põhjal.

Kinnisvarad sundvõõrandatakse Pikalaenu Panga nimele.

§ 4. Kinnisvara omandamise hinna kohta kokkuleppe sõlmimiseks Pikalaenu Panga ja kinnisvara omaniku vahel määrab Vabariigi Valitsus tähtaja, mis ei või olla lühem kui 1 kuu. Kokkuleppe saavutamisel sõlmitakse ostu-müügileping. Kokkuleppe mittesaavutamisel toimub kinnisvara üleskirjutus, ülevõtmine ning hindamine sundvõõrandamise kohta käivate eeskirjade alusel käesolevas seaduses ettenähtud eranditega.

§ 5. V. Tsiviilseaduse § 577, 578, 582, 584 p. 5 ja 6, 587, 588 ja 590—593 ei leia kohaldamist.

§ 6. Sundvõõrandatava kinnisvara valdus võidakse üle võtta kohe pärast üleskirjutamist. Üleskirjutamise tähtajaks pärast teadaande kätteandmist on 2 nädalat.

Peale üleskirjutamisprotokolli koostamist antakse see üle hindamiskomisjonile, mille järele kõik üleskirjutamisega ühenduses olevad vastuväited esitatakse hindamiskomisjonile.

§ 7. Hindamiskomisjoni ülesandeid täidab § 2 nimetatud komisjon.

Komisjoni otsuste peale võidakse kaevata administratiivkohtu korras ringkonnakohtule.

§ 8. Hindamisel ei arvestata väärtuse juurdekasvu, mis tingitud käesoleva seaduse põhjal toimunud sundvõõrandamistest ja selle tagajärjel riigi- või linnaomavalitsuse poolt teostatud platside ja tänavate korraldamisest ning ehitistest.

§ 9. Tasu maksmine võõrandatud kinnisvarade eest toimub Pikalaenu Panga korraldusel väljaantavate Tallinna Ehituskruntide Fondi 5½%-liste võlakirjadega nende nimesväärtuse alusel. Võlakirjade kustutuse ja intresside tasumise eest vastutab riik; nad lunastatakse 15 aasta jooksul, emiteerimise ajast arvates, tiražeerimise teel. Võlakirjade kogusumma ja väljaandmise lähemad tingimused määrab Vabariigi Valitsus, kusjuures väljaantud võlakirjade kogusumma seis ei või ületada 4 miljonit krooni.

§ 10. VSK X k. I j. § 589 p. 1 ettenähtud juhtudel deponeeritakse vastavas summas § 9 põhjal väljaantavaid võlakirju, kuigi kreditorideks on hüpoteekpangad.

Hüpoteekpangadel, kes oma nõudmiste katteks saavad võlakirju, on õigus tasuda nende võlakirjadega kursiga 100 oma pantlehti, missugused kuuluvad lunastamisele sundvõõrandatud kinnisvaral lasunud kohustuse pangale tasumise puhul.

§ 11. Käesoleva seaduse alusel omandatavad ja sundvõõrandatavad varad arvatakse Tallinna Ehituskruntide Fondi. Fondi valitseb Pikalaenu Pank.

§ 12. Ehituskruntide Fondi arvatud maa-alad kasutatakse peale avalikkude platside, tänavate ning Vabariigi Valitsuse poolt nimetatud avalikkude hoonete jaoks vajalikkude alade eraldamist — nõuetele vastavate elamute ja muude erahoonete püstitamiseks.

§ 13. Kuni edasimüügi valitseb Pikalaenu Pank fondi kuuluvaid kinnisvarasid ning teostab kruntide otstarbekohaseks kasutamiseks nende tükeldamist, kõlbmata hoonete lammutamist ja muid vajalikke ettevalmistusi ning korrastusi seoses kinnisvarade valitsemise ja müügiiga.

§ 14. Kinnisvara edasimüük — peale tänavate ning platside ja avalikkude ehitiste alla vajalikkude maa-alade eraldamist — toimub Pikalaenu Panga poolt isikuile ja asutistele, kes võtavad enesele kohustuse § 12 nimetatud ehitiste püstitamiseks. Pank võib nõuda selle kohustuse kindlustamist tagatisega.

Müügi viisi otsustab Tallinna Ehituskruntide Fondi Komitee. Müügiotsused kuuluvad Majandusministri kinnitamisele, kui müügi viisiks on valitud võistluspakkumised, ja Vabariigi Valitsuse kinnitamisele, kui müügi viisiks on valitud müük enam- ja võistluspakkumisteta, kokkuleppe hindade alusel.

Ehituskruntide Fondi Komitee koosseisu määrab Vabariigi Valitsus Teedeministri ettepanekul.

§ 15. Kinnisvarade edasimüük Pikalaenu Panga poolt toimub hinnaga, mis vähemalt katab omandamishinna ja sellele juurdearvatavad kulud ja kapitaliintressid. Kui enam- ja võistluspakkumistel seda hinda ei saavutata, vajavad pakkumised Vabariigi Valitsuse kinnitust, kusjuures määratakse ka tuluallikad, millest kaetakse hinna puudujääk.

§ 16. Tänavate ning platside, samuti avalikkude ehitiste jaoks jäetud kruntide eest tasuvad Tallinna Linnavalitsus ja vastavad asutised ostuhinna Fondi Komitee hinnangul ja Vabariigi Valitsuse kinnitamisel viivitamatult enne kinnisvara kinnistamist nende nimele. Majandusministeeriumil on õigus linnavalitsuse selle kohustuse täitmiseks pidada kinni ja kanda fondi arvele Tallinna linnale riigilt kuuluvaid tulusid.

Muude kruntide ostuhinna tasumine pangale toimub lepingu alusel, kusjuures tasumise tähtaeg ei või ületada 14 aastat kinnisvara sundvõõrandamise aasta algusest arvates.

Võlalt arvatakse 6½% intressi aastas. Võla tagatiseks kantakse panga kasuks kinnistusregistrisse vanuselt esimene hüpoteek.

Tarbe korral võib Pikalaenu Pank anda hüpoteegilise eesõiguse Eesti Hüpoteegipangale või mõne teise asutise või isiku kasuks, kui ta leiab võla küllaldaselt tagatuks. Kuni ostuhinna tasumiseni ei saa ostja võõrandada kinnisvara Pikalaenu Panga nõusolekuta.

§ 17. Kui ostja ei esita 6 kuu jooksul, arvates kinnisvara tema nimele kinnistamise päevast, Tallinna Linnavalitsusele püstitava ehitise projekti või ei alusta 2 aasta jooksul ehitise püstitamist kinnitatud projekti järgi, mis kuulub Fondi Komitee heakskiitmisele, ega lõpeta ehitust kokkulepitud tähtajaks, võib Pikalaenu Pank nõuda ostjalt tagasi müüdud kinnisvara või nõuda sisse kogu müügihinna ühes intressidega arvates müügipäevast ja tagatisega või müüdud kinnisvara tegeliku väärtuse tagasinõudmise ajal, kui see väärtus on kõrgem müügihinnast.

Eelmises lõikes nimetatud Pikalaenu Panga õiguste kindlustamiseks on ostjal lubatud kolmandate isikute kasuks koormata kinnisvara hüpoteekidega või muude kohustustega esimese 4 aasta jooksul ainult Pikalaenu Panga nõusolekul.

§ 18. Käesoleva seaduse põhjal sundvõõrandatud kinnisvarad kinnistatakse Pikalaenu Panga nimele pärast tasumaksmist või deponeerimist (§ 9 ja 10), kusjuures kinnistamine panga nimele on vaba kinnistus- ning aktiõivust ja tempelmaksust.

§ 19. Kinnisvarade omandamisega, sundvõõrandamisega, valitsemise, tükeldamise ja edasimüügiga seotud kulud kaetakse fondist.

Võlakirjade lunastamiseks ja intresside maksmiseks, samuti omandatud kinnisvarade valitsemise ja korraldamise kuludeks võib Pikalaenu Pank Majandusministri loal ajutiselt kasutada kuni kinnisvarade müügist ja valitsemisest saadava raha laekumiseni vajalikul määral muid panga korralduses olevaid riigisummasid, kusjuures kasutatud riigisummade seis ei või ületada 200.000 krooni.

§ 20. Fondi valitsemise eest arvatakse fondist Pikalaenu Pangale tasu $\frac{1}{2}\%$ aastas fondi arvel olevate varade kogusummast.

§ 21. Kuivõrd fondi jääb pärast kõikide kohustuste õiendamist summasid, arvatakse need Elumajade Ehituslaenu Fondi (RT 30 — 1936).

§ 22. Käesoleva seaduse elluviimine pannakse Majandusministeeriumile. Majandusministril on õigus anda määrusi selle seaduse teostamiseks.

Tallinnas, 30. oktoobril 1936.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

K. Selter
Majandusminister.

706. Riigivanema otsus nr. 688-a.

14. oktoobril 1936.

Rahvuskogu moodustamise seaduse (RT 81 — 1936) § 28 põhjal kuulutan välja Rahvuskogu Esimese Koja valimised 12., 13. ja 14. detsembriks 1936.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

Joh. Müller
Kohtuminister.

707. Vabariigi Valitsuse otsus 16. oktoobrist 1936 maa-ala looduskaitse alla võtmise kohta.

Alus: Looduskaitse seaduse (RT 106 — 1935) § 7.

1. Võtta looduskaitse alla ja kanda looduskaitse registrisse Tartu Ülikooli õppe- ja katsemetskonna kvartaalist nr. 106 umbes 12,8 ha suurune pindala, tingimusel, et igasugune puude ja põõsaste raiumine, surnud puude ja nende osade koristamine, rohukitkumine, heinaniitmine, karjatamine, jahipidamine ja muud igasugused kõrvalkasutused on keelatud.

2. Eelmises punktis (1) tähendatud maa-ala täpsete piiride määramises ja tähistamises looduses Riigiparkide Valitsuse direktoril kokku leppida Tartu Ülikooli Valitsusega.

Peaminister K. Päts.
Riigisekretär K. Terras.

708. Õnnetusjuhtumite läbi kannatanud põllutööliste proteeside andmise määrus.

Antud Kindlustusnõukogu poolt Põllutööliste õnnetusjuhtumite vastu kindlustamise seaduse § 7 ja 50 põhjal 21. oktoobril 1936 ja kinnitatud Sotsiaalministri poolt 28. oktoobril 1936.

§ 1. Proteese on õigustatud saada Põllutööliste õnnetusjuhtumite vastu kindlustamise seaduse põhjal pensioniõiguslikud isikud, kes tööõnnetusel põllumajandusliku töö juures või selle tagajärjel on kaotanud mõne keha liikme või kui mõni kehaliige samadel põhjustel on muutunud jäävalt võimetuks.

Proteeside saamise õigus on esimeses lõikes nimetatud isikuil ainult siis, kui proteesi läbi on võimalik tõsta nende töövõimet.

§ 2. Kannatanu, kes soovib saada proteesi, pöördub sellekohase palvega Töökaitse ja Sotsiaalkindlustuse Osakonna direktori poole, lisades palvele juurde teda ravinud arsti tunnistuse proteesi vajalikkuse kohta töövõime tõstmiseks.

§ 3. Kui Töökaitse ja Sotsiaalkindlustuse Osakonna direktor, vaadanud läbi palve, leiab, et paluja kuulub seesuguste isikute liiki, kes õigustatud saada proteesi käesoleva määrusel § 1 põhjal, teeb ta korralduse paluja läbivaatamiseks vastava eriarsti-spetsialisti juures.

§ 4. Arst, kelle poole proteesisoovija Töökaitse ja Sotsiaalkindlustuse Osakonna direktori korraldusel pöördub, annab läbivaadatule läbivaatuse tulemuste kohta teatise, kus ta märgib:

1. kas proteesi abil on võimalik tõsta kannatanu töövõimet ja
2. proteesi üksikasjalise kirjeldise.

§ 5. Eelmises paragrahvis nimetatud arsti teatise esitab läbivaadatu Töökaitse ja Sotsiaalkindlustuse Osakonna direktorile, kes saadud andmeile toetudes teeb oma otsuse, kas anda palujale protees või mitte.

§ 6. Töökaitse ja Sotsiaalkindlustuse Osakonna direktor, otsustanud jaatavalt proteesi saamise palve, annab välja proteesisoovijale tõenduse, et Sotsiaalministeerium tasub proteesi. Selle tõenduse vastu on kannatanul õigus saada proteese valmistavalt ja müüvalt töökodadelt või kauplusilt arsti teatises tähendatud protees tasu maksmata.

§ 7. Proteesi uuendamise või parandamise igakordse vajaduse korral pöördub proteesi tarvitav isik vastava palvega Töökaitse ja Sotsiaalkindlustuse Osakonna direktori poole.

Töökaitse ja Sotsiaalkindlustuse Osakonna direktor, kui ta leiab, et proteesi parandamine või uuendamine on tarvilik, annab palujale tõenduse, et Sotsiaalministeerium tasub proteesi paranduse kulud või uuendatud proteesi hinna. Selle tõenduse esitab proteesi omanik parandust toimetava või proteese valmistava töökoja juhatajale, kes tõenduse saamisel parandab või uuendab proteesi selle omanikult tasu nõudmata.

§ 8. Arved proteesi müügi või paranduse kohta esitavad kauplused või tökojad Sotsiaalministeeriumi Töökaitse ja Sotsiaalkindlustuse Osakonnale

lisades neile juurde proteesi omaniku allkirja, et ta uue proteesi on vastu võtnud või vana parandatult tagasi saanud, ja Töökaitse ja Sotsiaalkindlustuse Osakonna direktori tõenduse, mille põhjal protees anti võlgu, või ärakirja sellest. Töökaitse ja Sotsiaalkindlustuse Osakond tasub arve 15 päeva jooksul arve esitamisest arvates.

Sotsiaalminister O. Kask.

Töökaitse ja Sotsiaalkindlustuse Osakonna direktor Joh. Sonin.

709. Teedeministeeriumi vabateenijate koosseisu määruse muutmise määruse õiendus.

RT 71 — 1936 art. 584 all avaldatud Teedeministeeriumi vabateenijate koosseisu määruse muutmise määruse sissejuhatavas osas lk. 1529 lugeda „arvates 1. aprillist 1935“ asemel „arvates 1. aprillist 1936“.

710. Valimiste Peakomitee teadaanne Rahvuskogu Esimese Koja liikmete kandidaatide esitamiskirjade esitamise kohta.

12., 13. ja 14. detsembril 1936 toimuvateks Rahvuskogu Esimese Koja valimisteks kandidaatide esitamiskirjad tuleb esitada Valimiste Peakomiteele 11. ja 12. novembril 1936 kella 10 kuni kella 3 päeval ja 13. novembril 1936 kella 10 kuni kella 3 päeval ning kella 5 p.l. kuni kella 9 õhtul.

Postiga saadetud kandidaadi esitamiskiri loetakse õigel ajal esitatuks Valimiste Peakomiteele ainult siis, kui see jõudnud postilt Valimiste Peakomiteesse hiljemalt 14. novembril 1936.

Valimiste Peakomitee asub Tallinnas, Toompea lossis.

Tallinnas, 4. novembril 1936.

K. Eenpalu

Peakomitee esimees,

Siseminister.

E. Maddisoo

Peakomitee peasekretär,

Siseministri abi.

711. 4. jaoskonna tööinspektori ringkonna (Pärnu- ja Viljandimaa ühes linnadega) kinnitusameti koosolekul 22. oktoobril 1936 selle ringkonna kohta vastu võetud otsused.

I.

Lihttöölise keskmiseks päevapalgaks määrata Tööstusliku töö seaduse §§ 405, 558 ja Kinnitusameti seaduse § 13 II j. p. 3 põhjal:

	Kr.
Täisealistele meestöölistele	1.95
Täisealistele naistöölistele	1.65
Alaealistele (16 ja 17 a.) meestöölistele	1.35
Alaealistele (16 ja 17 a.) naistöölistele	1.20
Lapsealistele (14—15 a.) mõlemast soost	— .90

II.

Töölistele naturaalpalgana antavate ainete hinnaks määrata Tööstusliku töö seaduse § 267 p. 2, § 403 p. 2 ja Kinnitusameti seaduse § 13 I j. p. 1 ja sama paragrahvi II j. p. 2 põhjal:

	Kr.
Või	kg 1.70
Piim linnades ja alevites	l. —.10
Piim maal	„ —.08
Päevane valmistoit maal täiskasvanutele	—.75
Päevane valmistoit linnas täiskasvanutele	1.10
Päevane valmistoit linnas alaealistele	—.75
Päevane valmistoit maal alaealistele	—.60

Korter, küte ja valgustus linnades 20% ja alevites ning maal 15% raha- ja naturaalpalgast; korter ja küte linnades 19% ja alevites ning maal 11% raha- ja naturaalpalgast; korter linnades 15% ja alevites ning maal 10% raha- ja naturaalpalgast.

III.

Haigemajas arstimise tasunormid määrata Tööstusliku töö seaduse §§ 306 ja 395 ning Kinnitusameti seaduse § 13 I j. p. 7 ja sama paragrahvi II j. p. 1 põhjal haigemaja III klassis ühe öö-päeva kohta:

I. Viljandi linna haigemajas: haava-, sünnitus-, sise- ja naistehaiguste osakonnas Viljandi linnast päritolevatele haigetele 1 kr. 50 s., teistele 2 kr. Suguhaigete osakonnas kõigil 2 kr.

Kirurgilised lõikused haigemajas:

	Kr.
Väiksemad lõikused, nagu abscessid, nahaalused kasvajad jne. ilma narkoosita	1.— — 5.—
narkoosiga	5.— — 15.—

Keskmiised lõikused, nagu pimesoole põletik, songid, vesikott, vähemad amputatsioonid jne. ühes narkoosiga	12.— — 15.—
Suuremad lõikused, kaela ja nina kasvajad, kõhulõikused, suuremad amputatsioonid ühes narkoosiga	20.— — 30.—

Sünnitusjaokonnas:

Sünnitus	6.—
Lahkliha õmblus	3.— — 5.—
Tangid, pööre jala peale, dekapitatsioon, kraniotomia	3.— — 8.—
Lahkliha lõige	3.— — 8.—

Naistehaiguste jaoskonnas:

Abrasio	10.—
Laparatomia	20.— — 25.—
A. Adamsi operatsioon, Colporaphia, anterior ja Colpoperineoraphia	20.—
Munajuhtide läbipuhumine	3.— — 5.—

Kõigis jaoskondades:

Incisioonid	1.— — 5.—
Physioloogilise lahu süstimine ilma rohuta	1.50
Pöie loputused	1.— — 2.—
Istevann	—.50
Üldvannid	—.75
Sõehappe vannid	1.50
Vere ülevallamine ühelt inimeselt teisele	10.— — 15.—
Vere analüüs	1.— — 5.—
Kuse analüüs	—.50 — 1.—
Rinna, kõhu lumbaal punktsioonid	2.— — 5.—
Mao loputus	2.—
Rohu naha alla süstimine	—.50

Märkus. Rohud ja muud arstimisvahendid arvatakse peale päevараha eraldi.

Röntgeni kabineti tasumäärad:		Kr.
Läbivalgustus		3.—
Kopsu läbivalgustus õpilastele ja korduvad läbivalgustused		
pneumotoraxi haigetele		1.50
2-kordne mao läbivalgustus ühes kontrastvahendiga		7.—
3-kordne maoläbivalgustus ühes kontrastvahendiga		9.—
Ülesvõtted: 9×12 sm		4.—
18×24 „		5.—
24×30 „		7.—
30×40 „ ja suuremad		8.—
Orthodiagramm		8.—
Äravõtted: 18×24 sm		1.—
24×30 „		1.—
30×40 „		2.—

Organite järgi:

Sõrm, varvas	4.—
Kämmal, ranne, põid, jalaküünarliigend (2 ülesv.)	10.—
Õlg, puusaliigend (1 ülesv.)	6.—
Vaagen	8.—
Pea ja nina kõrvalkoopad	10.—
Kaela lülid (2 ülesv.)	10.—
Selgroog (1 ülesv.)	6.—
Kops, süda, söögitoru ühes läbivalgustusega	8.—

Elektrikabineti tasumäärad:

Diathermia 10 min.	1.—
Kõrgustikpäike (üksikult)	1.—
Kõrgustikpäike (2 inimest)	1.20
Calvan-Farad	— .50 — 1.—
Elektro-masseerimine	— .50 — 1.—
Sinine valgus 1 kord	— .25

Desinfektsioonikambri tasumäärad:

Riiete ja mitmesuguste asjade steriliseerimine	3.— — 5.—
Sidemed ja rohud arvestatakse eraldi.	

II. Pärnu linna haigemajas: Pärnu linna elanikkudel 1 kr. 75 s., teistel 2 kr. 50 s.

Arstimisvahendite eest võetakse maksu linnavolikogult vastuvõetud takside järgi (RT 1 — 1935).

III. Põltsamaa haigemajas: päevamaks iga öö-päeva pealt 1 kr. 50 s. Rohud arvestatakse sisseostu hinnaga pluss 10%.

Operatsioonid arvestatakse tegeliku hinnaga, harilikult ei ületa see 16 krooni.

Ülaltähendatud otsused hakkavad maksma 1. novembrist 1936.

Kinnitusameti juhataja jaoskonnakohtunik J. Timusk.

4. jaoskonna tööinspektor A. Vardi.